

Toetrede

Liturgie van die Lig

Woorddiens

Lesing 1: Efesiers 3:14-21 (1953)

¹⁴ OM hierdie rede buig ek my knieë voor die Vader van onse Here Jesus Christus,

¹⁵ van wie elke geslag in die hemele en op die aarde sy naam ontvang,

¹⁶ dat Hy aan julle mag gee na die rykdom van sy heerlikheid om met krag versterk te word deur sy Gees in die innerlike mens,

¹⁷ sodat Christus deur die geloof in julle harte kan woon, julle wat in die liefde gewortel en gegrond is,

¹⁸ en julle in staat kan wees om saam met al die heiliges ten volle te begryp wat die breedte en lengte en diepte en hoogte is,

¹⁹ en die liefde van Christus te ken wat die kennis oortref, sodat julle vervul kan word tot al die volheid van God.

²⁰ En aan Hom wat mag het om te doen ver bo alles wat ons bid of dink, volgens die krag wat in ons werk,

²¹ aan Hom die heerlikheid in die gemeente in Christus Jesus deur alle geslagte tot in ewigheid! Amen.

Lesing 2: Johannes 6:1-21 (1953)

¹ DAARNA het Jesus na die oorkant van die see van Galiléa, dit is, van Tibérias, gegaan;

² en 'n groot menigte het Hom gevolg, omdat hulle sy tekens gesien het wat Hy aan die siekes doen.

³ En Jesus het op die berg geklim en daar met sy dissipels gaan sit.

⁴ En die pasga, die fees van die Jode, was naby.

⁵ Toe Jesus dan sy oë opslaen en sien dat 'n groot menigte na Hom kom, sê Hy vir Filippus: Waarvandaan sal ons brood koop, sodat hierdie mense kan eet?

⁶ Maar Hy het dit gesê om hom op die proef te stel, want Hy het self geweet wat Hy wou doen.

⁷ Filippus antwoord Hom: Brood vir tweehonderd pennings sal nie genoeg wees vir hulle, sodat elkeen van hulle 'n stukkie kan kry nie.

⁸ Een van sy dissipels, Andréas, Simon Petrus se broer, sê vir Hom:

⁹ Hier is 'n seuntjie wat vyf garsbrode en twee vissies het, maar wat is dit vir so baie mense?

¹⁰ En Jesus sê: Laat die mense gaan sit. En daar was baie gras op dié plek. Die manne het toe gaan sit, omtrent vyfduisend in getal.

¹¹ En Jesus het die brode geneem, en nadat Hy gedank het, deel Hy dit uit aan die dissipels en die dissipels aan die wat daar sit; so ook van die vissies, soveel as hulle wou hê.

¹² En nadat hulle versadig was, sê Hy vir sy dissipels: Maak die brokstukke bymekaar wat oorgesiet het, sodat niks verlore gaan nie.

¹³ Hulle maak toe bymekaar en het twaalf mandjies gevul met brokstukke van die vyf garsbrode wat oorgesiet het by die wat geëet het.

¹⁴ Toe die mense dan die teken sien wat Jesus gedoen het, sê hulle: Hy is waarlik die profeet wat in die wêreld sou kom.

¹⁵ En toe Jesus merk dat hulle wou kom en Hom met geweld neem om Hom koning te maak, het Hy weer weggegaan na die berg, Hy alleen.

¹⁶ EN toe dit aand geword het, het sy dissipels afgegaan na die see toe.

¹⁷ En nadat hulle in die skuit geklim het, het hulle oor die see gevaar na Kapérnaüm; en dit was al donker, en Jesus het nog nie by hulle gekom nie.

¹⁸ En die see was onstuimig, omdat 'n sterk wind gewaai het.

¹⁹ En toe hulle omtrent drie of vier myl geroei het, sien hulle Jesus op die see loop en naby die skuit kom; en hulle het bang geword.

²⁰ Maar Hy sê vir hulle: Dit is Ek, moenie vrees nie.

²¹ Toe was hulle gewillig om Hom in die skuit te neem, en dadelik het die skuit by die land aangekom waar hulle na toe gegaan het.

Broodjies vir die Pad

Consider again Heidegger's request to re-imagine ourselves, one another, the big questions of life, as well as daily living quite differently than we have for the past 2,500 years. (Coincidentally [?], understand how this shift puts biblical narratives in a new [original?] light.) Rather than imagining we can "master" existence with our own conceptual constructs and flatter ourselves that these constructs match the transcendent, the gods or God, imagine that we are "recipients" of gift, the gift of existence in all its splendor and awe, its glory and resistance to human domination. Instead of "defining" we "describe." We explore ourselves and the entire common existence we share with others and all creation with enthusiasm, but we expect that we will reach some point/ledge/boundary that exceeds our capacities to "master." When we reach that point, we "see" a new "horizon," which Jean-Luc Marion describes this way, "I think of the gift as a kind of issue reaching to the most extreme limits, that should be described and be thought and neither explained nor comprehended, but simply thought--in a very radical way. I suggest that, in order to achieve description, if any is possible, of the gift, we can be led to open for the first time a new horizon, much wider than those of objectivity and being, the horizon of givenness." (God, The Gift and Postmodernism, p. 61)

The number 5,000 and the statement that everyone ate and there were leftovers that totaled more than the food with which the feeding began is meant to stagger our imaginations, to transport us to that same point described by Marion. It is meant to alert us to the magnanimity of a Gift and the generosity of a Giver. "The presence of Christ," Marion writes, "and therefore that also of the Father, discloses itself by a

gift: it can therefore only be recognized by a blessing. A presence, which gives itself by grace and identifies itself with this gift, can therefore be seen only in being received, and be received only in blessing." (Prolegomena to Charity, p. 129)

If we acquire this "horizon of givenness," the biblical narratives make total sense on their own terms as the record of God's unrelenting generosity and our status as recipient. How do we achieve this "horizon of givenness"? Heidegger writes, "the purest form of acknowledgement is simply the acceptance of the gift, assuming it acquiescing in it, yielding to its demands. Acceptance, then, is the most original form of thanks." (Quoted in Robyn Horner, Rethinking God as Gift, note 76, p. 37)

This new perspective links Gift, Giver and recipient in a distinctive relationship which Robyn Horner describes this way, "Faith can only be faith, as much faith in the gift as faith in God."

Now it is clearer why John attaches the incident that immediately follows the feeding of 5,000 with the experience of the disciples in the boat on their way to Capernaum. Out of nowhere Jesus appears. Gift/ God's gift/ God as Gift/ Christ as God's Gift, appears out of nowhere, surpassing all human expectations and possible explanation, approaches us and reveals the identity of the Giver/Gift: "It is I; do not be afraid."

Living life as if it is filled and overflows inspires the opposite of living as if life is meager and can be "mastered." Understanding myself to be a "recipient" and identifying the Giver and the Gift redefines how I see myself, others and indeed all creation.

<http://sacraconversazione.blogspot.com/2009/07/proper-12-year-b.html>

Nederlanders dienen vele goden. Deze weken wordt de god Voetbal aanbeden. Miljoenen zetten zich voor het bewegende beeld. Er is de god Genot. „Geniet er lekker van”, is zijn credo. Ook is er de god Onderbuik. Opiniepeilingen verkondigen zijn boodschap. Hij laat zich dienen door de twitterende massa's. PVV-leider Wilders is zijn buikspreek. De Tweede Kamer ligt gedwee aan zijn voeten.

Er zijn vele goden. Maar geen van hen is in deze tijd zo gezaghebbend als de god Wetenschap. Alles wat hij zegt is waar, want „dat is wetenschappelijk bewezen.” Alles waarover hij zwijgt is onwaar, want „daar is geen wetenschappelijk bewijs voor.” Wel is het lastig dat hij z'n meningen steeds bijstelt. En waar je zou denken dat hij de tegenpool is van de god Onderbuik, is het bijzondere nu juist dat zij vaak twee handen op één buik zijn.

http://www.refdag.nl/opinie/gedachtegoed/grijsheid_als_heerlijkheid_1_655323

Brood vir die Pad

Hier's jou lys van dinge om te doen (of nie)

deur Wilhelm Jordaan

Mense hou daarvan om lysies te maak van die dinge wat hulle moet onthou. Die nut daarvan spreek vanself.

Gaan nou op 'n besige Saterdag winkels toe sonder jou inkooplysie en jy kom humeurig terug sonder die broodnodige goed.

Lysiemaak is ook 'n bron van pret. Soos in die komedieflik The Bucket List waarin twee terminaal siekes, Carter Chambers (Morgan Freeman) en Edward Cole (Jack Nicholson), hul lysie van lewensdinge wil voltooi. En The Book of Lists wat Irving Wallace en sy medewerkers vier keer sedert 1977 uitgegee het; met die allervreemdste en lagwekkende gelyste dinge.

Doeltreffende staatsbestuur is onmoontlik sonder gelyste wette, reëls en regulasies, én (vroeeër in ons geskiedenis) gelyste kommuniste agter elke bos!

Lysies is inderdaad 'n eeue oue gebruik om orde te skep en chaos te verhinder.

Hammoerabi, koning van Babilon, het omstreeks 1750 v.C. 'n lys van 282 wette gemaak wat die Babiloniërs goed en soet moes hou. En Moses het omstreeks 1200 v.C. van die berg Sinai afgekom met 'n lys van Tien Gebooue wat vandag nog voorskrifte in die Judaïes-Christelike geloof is.

Die Griekse wysgeer en wiskundige Pythagoras het omstreeks 650 v.C. 'n lang lys van moets en moenies opgestel om seker te maak die "rondreisende" menslike siel bly onsterflik.

Deur die karakter Polonius het William Shakespeare in sy Hamlet 'n lys lewensreëls verskaf. En in Gilbert & Sullivan se The Mikado jaag die laksman Ko-Ko mense die skrik op die lyf met sy geheime lysie "oortreders."

Daar is dus lyste oor ditte en datte; oor sus doen en so maak; oor sondes en deugde; oor vriende en vyande; oor reg en verkeerd; oor moets en moenies.

Om verknog te wees aan lysies is alles goed en wel, solank ons onthou sulke lysies wat ons dikwels in die kop rondra, kan ons ook verknog as ons versuim om hulle krities te beoordeel.

Dán word jou koplisyies algaande 'n hutspot van oorgelewerde gelofies, bygelofies, gebruike en tradisies aan die hand waarvan jy, byna meganies, jou en ander se doen en late beoordeel.

Werk 'n koplisyie só, is moraliteit verdag. Want dan is ons niks meer nie as morele outomate wat met 'n moraliteitsresep die lewe invaar – gebonde aan die lysie wat voorsê hoe jy moet dink en maak. En jy glo vas jóú lysie(s) verskaf perfekte morele visie.

Dit kan op die oog af nuttig wees om so 'n morele snelskrif te hê vir vinnige besluite.

Op die duur ondermyn dit egter die noodsaak dat moraliteit 'n skeppende daad behoort te wees waarin jy, byvoorbeeld volgens beginsels soos liefde en geregtigheid, moet antwoord op dit wat nou voor jou deur gelê word. Daaruit kom, soms moeisam, nuwe perspektiewe.

Doen mens dit nie, is moraliteit hoogstens 'n trefferparade van gelyste, gewilde voorkeure met bedenklike morele waarde.

<http://www.beeld.com/Rubrieke/WilhelmJordaan/Hiers-jou-lys-van-dinge-om-te-doen-of-nie-20120724>